

Panie, dobry jak chleb

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- uświadomienie prawdy o rzeczywistej obecności Pana Jezusa w Eucharystii;
- przygotowanie do świętowania świąt paschalnych.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Dziecko:

- swoimi słowami opowiada o Ostatniej Wieczerzy;
- wskazuje związki pomiędzy Ostatnią Wieczerzą i Mszą Świętą;
- stwierdza, że Wielki Czwartek jest dniem, w którym Pan Jezus pożegnał się z uczniami na Ostatniej Wieczerzy;
- wyjaśnia, dlaczego Wielki Czwartek jest świętem księży.

Metody

pogadanka, lektura baśni, pokaz, prezentacja ilustracji, miniwykład, śpiew, praca plastyczna.

Środki dydaktyczne

tekst baśni, chleb, hostia, kielich, obrus, mały stolik, plansza z ilustracją, masa do wypieku bułek lub plastelina, masa solna itp.

1 Propozycja realizacji

I. Wprowadzenie

Opowiadanie z załącznika i analiza tekstu.

II. Rozwinięcie

1. Pogadanka – nauczyciel pyta: „Gdzie najczęściej spotyka się rodzina w domu? (przy stole); „Co znajduje się wtedy na stole?”; „Kto przygotowuje stół do posiłku?”; „Jak dzieci mogą pomóc?”. Nauczyciel podsumowuje, nawiązując do baśni, iż w rzeczywistości nie mamy czarodziejskich stoliczków, a posiłki zawdzięczamy bliskim. Pyta: „Co powinniśmy powiedzieć, odchodząc od stołu?”.
2. Pokaz – zwrócenie uwagi na to, że nie tylko dziękujemy za posiłki. Nauczyciel przedstawia ilustracje dzieci, które dziękują rodzicom za śniadanie, kobiety dziękującej mężowi za prezent oraz dziadków dziękujących wnukom za wizytę. Analiza ilustracji – nauczyciel pyta: „Jaki mają wyraz twarzy osoby, które coś otrzymują?”; „Co mogą mówić osoby na ilustracjach?”; „Jakie wypowiedzą słowo? (dziękuję)”; „Za co jeszcze możemy dziękować bliskim?”. Mamy wiele powodów do wdzięczności wobec Pana Jezusa.
3. Lektura Biblii – Mk 14, 22-25. Analiza tekstu, ilustracji i zdjęcia w podręczniku (lub planszy z Ostatnią Wieczerzą). Dzieci wskazują podobieństwa pomiędzy Ostatnią Wieczerzą a Mszą Świętą. Nauczyciel wyjaśnia, że Ostatnia Wieczerza była pierwszą Mszą Świętą. Pan Jezus zostawił uczniom polecenie: „To czyńcie na moją pamiątkę”. To oznaczało, że mają powtarzać Jego słowa i gesty, a Pan Jezus będzie sprawiał ten sam cud – przemieniał chleb w swoje Ciało i wino w swoją Krew. Do dziś są osoby, które wypełniają Jego polecenie – to księża. Są oni ważnymi pomocnikami Pana Jezusa we Mszy Świętej, dlatego Wielki Czwartek jest też ich świętem.
4. Miniwykład – przekazanie najważniejszych informacji na temat Wielkiego Czwartku. Zwrócenie uwagi na symbole – hostię oraz kielich.
5. Prezentacja – nauczyciel nakrywa stół białym obrusem i kładzie na nim chleb, tłumacząc jego znaczenie.

III. Zakończenie

1. Nauka piosenki *Trzeba być dobrym, dawajmy siebie samych* i śpiew.

Pan Syna dał, wszystko, co miał,

(dawajmy siebie samych).

Ciało i Krew na pokarm nam dał,

(dawajmy siebie samych).

Trzeba być dobrym, dobrym. / ×2

Trzeba być dobrym jak chleb. / ×2

Źródło: https://www.youtube.com/watch?v=0_umz1JpvhA&feature=youtu.be (dostęp: 02.08.2017).

2. Praca z podręcznikiem – wykonanie polecenia.
3. Praca „Pieczemy chleb” – dzieci z pomocą nauczyciela mogą uformować z ciasta bułeczki lub małe chlebki, które mogą być upieczone w przedszkolu lub w domu. Alternatywnie może to być lepienie z plasteliny, masy solnej itp.

Inna propozycja pracy

Historyjka obrazkowa *Jak powstaje chleb*. Nauczyciel przygotowuje wcześniej prostą historyjkę obrazkową ukazującą etapy powstawania chleba. Zadaniem dzieci jest ułożenie jej w odpowiedniej kolejności. Dzięki temu dzieci zauważą, jak długim procesem jest powstawanie chleba i jak niezwykłego cudu dokonał Pan Jezus. Układanie historyjki można poprzedzić odtworzeniem prezentacji multimedialnej lub filmu na temat powstawania chleba.

Załącznik

W czwartek po południu Iza i Michał pojechali z rodzicami do cioci Kasi. Ciocia przeprowadzała się do Kanady.

– Już nie będziemy spotykać cioci tak często – powiedziała mama.

Dzieci zasmuciły się, bo bardzo lubiły ciocię Kasię.

– Dobrze, że zaprosiła nas na kolację – dodał Michał.

– Właśnie – dodała Iza – będziemy mogli pożegnać się...

Po kolacji wszyscy oglądali zdjęcia ze wspólnie spędzonych świąt i wyjazdów. Ciocia Kasia zapewniała dzieci, że przyjedzie tak szybko, jak tylko jej się uda. Do tego czasu będzie dzwonić i wysyłać wiadomości.

- *Wy też dzwońcie i piszcie!* – poprosiła, odprowadzając gości do drzwi.
- *Żebyście nie zapomnieli o mnie, upiekłam wasze ulubione babeczki* – dodała, podając dzieciom duże pudełko.
- *Hurra! Babeczki!* – ucieszył się Michał i od razu poczęstował się jedną babeczką.
- *Tylko nie zjadaj wszystkich, bo nie wiadomo, kiedy dostaniemy następne* – uprzedziła go Iza.
- *Mam pomysł!* – zawołała ciocia. – *Dam przepis waszej mamie!*
- *Świetnie! Chętnie wypróbuję ten przepis nawet jutro!* – powiedziała mama i jeszcze raz ucałowała ciocię na pożegnanie.